

Sygn. akt: KIO 1762/12

WYROK
z dnia 30 sierpnia 2012 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Marek Szafraniec

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2012 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 17 sierpnia 2012 r. przez wykonawcę: **Strabag Sp. z o.o. w Pruszkowie (05-800), ul. Parzniewska 10** w postępowaniu prowadzonym przez **Miasto Jastrzębie-Zdrój, al. Piłsudskiego 60, 44-335 Jastrzębie-Zdrój**

orzeka:

1. **oddala odwołanie,**

2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę **Strabag Sp. z o.o. w Pruszkowie (05-800), ul. Parzniewska 10** i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **20 000 zł 00 gr** (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **Strabag Sp. z o.o. w Pruszkowie (05-800), ul. Parzniewska 10** tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **w Gliwicach**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego na realizację zadania: „*Budowa Drogi Głównej Południowej na odcinku od DW 933 - ul. Pszczyńska w Jastrzębiu Zdroju do węzła Autostrady A1 w Mszanie - etap II*” zostało wszczęte przez Miasto Jastrzębie-Zdrój, zwane dalej Zamawiającym. Ustalona przez Zamawiającego wartość zamówienia przekraczała kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą Pzp. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (2012/S 43-069820) w dniu 2 marca 2012 r.

Pismem z dnia 8 sierpnia 2012 r. Zamawiający poinformował Wykonawców biorących udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia o wyborze oferty najkorzystniejszej.

W dniu 17 sierpnia 2012 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło odwołanie wniesione przez wykonawcę: Strabag Sp. z o.o. w Pruszkowie, zwanego dalej Odwołującym.

Odwołanie zostało wniesione wobec zaniechania przez Zamawiającego odrzucenia oferty złożonej przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: M-Silnice a.s. (S.A.) oraz Rybnickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowego S.A., zwanych dalej łącznie konsorcjum M-Silnice. Zdaniem Odwołującego powołana oferta powinna zostać odrzucona, ponieważ jej złożenie stanowiło czyn nieuczciwej konkurencji, jak również z uwagi na fakt, iż zawiera ona rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia. Zaniechanie dokonania takiego odrzucenia, stanowiło, w ocenie Odwołującego naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 3) i 4) ustawy Pzp. Odwołujący zarzucał również Zamawiającemu naruszenie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wezwania konsorcjum M-Silnice do złożenia wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny. Konsekwencją opisanych nieprawidłowości w postępowaniu Zamawiającego stanowił wybór oferty, która powinna zostać odrzucona, a tym samym zaniechanie wyboru oferty złożonej przez Odwołującego. Stanowiło, zdaniem Odwołującego, naruszenie art. 91 ust. 1 oraz art. 7 ust. 1 ustawy Pzp.

Uwzględniając podniesione zarzuty, Odwołujący wnosił o nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, a następnie powtórzenia czynności badania i oceny ofert oraz odrzucenie oferty złożonej przez konsorcjum M-Silnice

odrzućenia złożonej przez niego oferty, unieważnienia czynności, oraz wyboru oferty najkorzystniejszej.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron, na podstawie zebranego materiału dowodowego w sprawie, z uwzględnieniem stanowisk stron, Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności skład orzekający Izby wykluczył, iż spełniona została którakolwiek z przesłanek odrzucenia odwołania ustanowionych w art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

W dalszej kolejności Izba stwierdziła, że Odwołującemu, w świetle przepisu art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, przysługiwało prawo wniesienia odwołania w postępowaniu o udzielenie zamówienia prowadzonym przez Zamawiającego.

W toku posiedzenia z udziałem stron Izba ustaliła, iż w dniu 22 sierpnia 2012 r konsorcjum M-Silnice, za pośrednictwem faksu, doręczyło Prezesowi Krajowej Izby Odwoławczej zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego. Zgodnie z art. 185 ust. 2 ustawy Pzp zgłoszenie takie doręcza się Prezesowi Izby w formie pisemnej albo elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w terminie 3 dni od otrzymania kopii odwołania. W rozpoznawanej sprawie, jak wynika z akt sprawy, konsorcjum M-Silnice, kopię odwołania otrzymało w dniu 20 sierpnia 2012 r. Mając na uwadze regulację art. 185 ust. 2 ustawy Pzp, Izba uznała, iż doręczenie Prezesowi Izby powołanego zgłoszenia jedynie za pośrednictwem faksu (zgłoszenie w innej formie w tak zakreślonym terminie nie zostało Prezesowi Izby doręczone), powoduje, iż nie została zachowana wymagana prawem forma określonego dla tego rodzaju oświadczenia. Mając to na uwadze, Izba stwierdziła, iż konsorcjum M-Silnice nie przystąpiło do postępowania odwoławczego w sposób skuteczny, a tym samym nie uzyskało ono statusu uczestnika postępowania.

Izba postanowiła zaliczyć w poczet materiału dowodowego dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia oraz dokumenty złożone przez Strony w toku rozprawy.

Mając na celu ocenę zasadności zarzutów podnoszonych w odwołaniu, Izba ustaliła, że zgodnie z pkt 9.1.4) Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ), wykonawcy byli zobowiązani złożyć wraz z ofertą „kosztorysy uproszczone obejmujące wszystkie pozycje ujęte w przedmiarach robót”. W pkt 13 SIWZ został zawarty opis sposobu obliczenia ceny oferty. Zgodnie z pkt 13.1 SIWZ, cena powinna zawierać wszystkie koszty związane z realizacją przedmiotu zamówienia, uwzględniając wszystkie pozycje ujęte w przedmiarach i

specyfikacjach technicznych. W punkcie kolejnym (13.2), Zamawiający zastrzegł, że wszystkie inne koszty związane z realizacją, oprócz wycenionych zgodnie z przedmiarami, powinny być ujęte w kosztach pośrednich. W pkt 13.4 SIWZ Zamawiający zastrzegł, że cena jednostkowa nie może być niższa, niż koszty wytworzenia lub koszty własne. Powinna też w sobie zawierać ewentualne upusty.

W toku postępowania o udzielenie zamówienia, w odpowiedzi na zapytanie nr 12, Zamawiający wyjaśnił, iż „*kontrakt rozliczany będzie obmiarowo, czyli za rzeczywistą ilość wykonanych robót*”.

Wartość przedmiotu zamówienia została ustalona przez Zamawiającego na podstawie kosztorysu inwestorskiego na kwotę 130 750 614,46 zł netto, tj. 160 823 255,79 zł brutto. Na sfinansowanie zamówienia Zamawiający zamierzał przeznaczyć kwotę 164 798 570,00 zł.

Przed upływem terminu składania ofert Zamawiającemu doręczono 9 ofert. Ich ceny kształtowały się następująco:

1. 178 898 610,47 zł
2. 157 410 839,56 zł
3. 140 755 529,70 zł (Odwołujący)
4. 122 385 000,00 zł (konsorcjum M-Silnice)
5. 147 642 019,64 zł
6. 148 992 825,09 zł
7. 169 319 603,39 zł
8. 185 214 494,01 zł
9. 147 347 966,41 zł

W toku czynności badania i oceny ofert, Zamawiający dokonał poprawienia stwierdzonych omyłek w złożonych mu ofertach, m.in. w odniesieniu do Odwołującego ustalił, iż oferowana przez niego cena powinna się równać kwocie 140 758 668,28 zł, zaś cena zaoferowana przez konsorcjum M-Silnice – kwocie 122 385 831,67 zł.

W dniu 8 sierpnia 2012 r. Zamawiający przekazał wykonawcom biorącym udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia informację o wyborze oferty najkorzystniejszej.

Wobec powyższego Odwołujący wniósł odwołanie, które Izba, kierując się przepisem art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, rozpoznała w granicach zarzutów w nim zawartych.

Skład orzekający Izby, uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności powyższe ustalenia oraz zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu, doszedł do przekonania, iż sformułowane przez Odwołującego zarzuty nie znajdują oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Odwołujący, uzasadniając zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 89 ust. 1 pkt 4) ustawy Pzp, podnosił, iż cena konsorcjum M-Silnice jest o 15% niższa od ceny zaoferowanej przez niego. Różnice w odniesieniu do kolejnych ofert przekraczają wartości 20%. Cena ta jest również znacznie niższa od kwoty, na jaką została ustalona przez Zamawiającego szacunkowa wartość zamówienia. W ocenie Odwołującego, taka właśnie, niska jego zdaniem, cena całej oferty była skutkiem kalkulacji 15 pozycji w kosztorysie nr 6, a także odpowiadających im pozycji w kosztorysie 28 i 35. Pozycje te obejmowały roboty ziemne (zgodnie z twierdzeniami w odwołaniu: *„wykonanie wykopów, nasypów, konsolidacji dynamicznej, instalacji bentomatu, warstwy odsączającej, geowłókniny, geosiatki oraz podbudowy w materacu grubości 50 cm”*). Za ich wykonanie konsorcjum M-Silnice oczekiwało wynagrodzenia ustalonego w oparciu o cenę jednostkową w wysokości 5 groszy. W efekcie wartość robót ziemnych w przypadku tego wykonawcy, według wyliczeń Odwołującego, wynosiła 156 724,56 zł, podczas gdy w jego ofercie równała się ona kwocie 26 387 000 zł. Zdaniem Odwołującego nie jest możliwe wykonanie tych robót za tak niską cenę jednostkową.

Okoliczności te zdaniem Odwołującego aktualizowały po stronie Zamawiającego obowiązek wezwania konsorcjum M-Silnice do złożenia wyjaśnień w trybie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp, czego Zamawiający zaniechał.

Niezależnie od powyższego Odwołujący twierdził, iż zaoferowane przez konsorcjum M-Silnice ceny stanowiły czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153 poz. 1503 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą ZNK. Nie tylko bowiem cena całkowita, ale także ceny jednostkowe zostały określone poniżej kosztów rynkowych, a zostało to uczynione w celu pozbawienia pozostałych uczestników możliwości pozyskania zamówienia.

Izba nie podzieliła stanowiska Odwołującego.

W pierwszej kolejności, wskazać należy, iż mając na uwadze przywołany powyżej przepis art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, Izba rozpoznała odwołanie w granicach zawartych w niej zarzutów. Dlatego też nie został objęty rozstrzygnięciem zgłoszony dopiero na rozprawie

przez Izbą zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2) ustawy Pzp. Skład orzekający nie doszukał się, jak chciałby tego Odwołujący tak postawionego zarzutu w treści odwołania doręczonego w odpowiednim terminie Prezesowi Izby. Nie sposób bowiem wywieść twierdzenia o naruszeniu tego właśnie przepisu, z zawartego w treści odwołania stwierdzeniu, iż wybór oferty najkorzystniejszej został dokonany z naruszeniem przepisów ustawy Pzp, „w szczególności” objętych zawartym tam wyliczeniem naruszonych przepisów, przy czym wyliczenie to nie obejmowało swym zakresem art. 89 ust. 1 pkt 2) ustawy Pzp. Także dalsza treść odwołania, w tym jego uzasadnienie, nie zawierało w sobie twierdzenia o naruszeniu przez Zamawiającego tego właśnie przepisu, czy też choćby odniesienia się do jego treści. Dlatego też Izba uznała, że Odwołujący nie podnosił w odwołaniu zarzutu naruszenia powołanego przepisu, w efekcie czego przesądziła, iż zarzut taki nie może zostać rozpoznany przez Izbę. Formułowanie takiego zarzutu dopiero w toku rozprawy ocenić należało za spóźnione, a tym samym nieskuteczne.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia przez Zamawiającego art. 89 ust. 1 pkt 4) ustawy Pzp, Izba uznała, iż zasługuje on na uznanie. Nie było spornym między Stronami, iż Zamawiający nie powziął wątpliwości co do sposobu kalkulacji oraz co do wysokości ceny zaoferowanej przez konsorcjum M-Silnice, dlatego też nie widząc ku temu powodów, nie wzywał tego wykonawcy do złożenia wyjaśnień w trybie art. 90 ustawy Pzp. Co ważne, okoliczność zaniechania przez Zamawiającego dokonania takiego wezwania stanowiła przedmiot kolejnego zarzutu podnoszonego przez Odwołującego. W świetle dotychczasowego orzecznictwa, oczywistym jest, iż decyzję o odrzuceniu oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4) ustawy Pzp poprzedzać musi wezwanie wykonawcy do złożenia wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny. W przypadku zaniechania przez Zamawiającego wykonania tej czynności, nie może on skutecznie odrzucić oferty zarzucając jej, iż zawiera w sobie rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia. Stanowisko prezentowane przez Odwołującego, w tym podnoszenie przez niego zarzutu naruszenia przez Zamawiającego również art. 90 ust. 1 ustawy Pzp, zdaje się potwierdzać istnienie po stronie tego wykonawcy świadomości istnienia wzajemnej relacji pomiędzy dwoma powołanymi przepisami, a tym samym konieczności poprzedzenia czynności odrzucenia oferty skierowaniem do wykonawcy odpowiedniego wezwania. Wobec faktu, iż w rozpoznawanym stanie faktycznym, Zamawiający nie wzywał konsorcjum M-Silnice do składania wyjaśnień w trybie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp, Izba uznała, iż zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 4) ustawy Pzp ocenić należało, za podniesiony przedwcześnie, a tym samym na niezasługujący na uwzględnienie.

Także wobec zarzutu zaniechania naruszenia przez Zamawiającego art. 90 ust. 1 ustawy Pzp, Izba uznała, że nie zostało wykazane, aby zasługiwał on na uznanie. Zasadnie podnosił Zamawiający, iż niedopuszczalne jest automatyczne uznawanie cen za rażąco niskie na podstawie wyłącznie kryterium arytmetycznego (porównania tych cen z wartością szacunkową, czy też innymi cenami zaoferowanymi w tym postępowaniu) i w efekcie odrzucenia ofert poniżej pewnego, założonego z góry, poziomu. Zauważyć należy, że art. 90 ust. 1 ustawy Pzp upoważnia zamawiającego do wszczęcia procedury wyjaśniającej, jeżeli poweźmie on uzasadnione wątpliwości dotyczące ceny oferty. Nie określa on jednak szczegółowych warunków, po zaistnieniu których koniecznym jest wszczęcie procedury w nim opisanej. Ustawodawca decyzję o wezwaniu wykonawcy do złożenia wyjaśnień pozostawił Zamawiającemu, który przy jej podejmowaniu kierować się powinien w szczególności zebraną w sprawie dokumentacją oraz znanym sobie poziomem cen rynkowych. Dopiero powzięcie przez Zamawiającego wątpliwości co do realnego poziomu zaoferowanej mu ceny, uzasadnia skorzystanie przez niego z procedury opisanej w powołanym przepisie. Co istotne, przyczynkiem do podjęcia takiej decyzji nie mogą być jedynie wątpliwości zgłaszane w tym zakresie przez innych wykonawców.

Izba, po dokonaniu analizy poziomu zaoferowanych Zamawiającemu cen, oraz zestawieniu tych cen z kwotą, na jaką ustalona została szacunkowa wartość zamówienia, doszła do przekonania, że Odwołujący nie wykazał, jak zasadnie podnosił to Zamawiający, iż cena zaoferowana przez konsorcjum M-Silnice nie mieści się w granicach naturalnej konkurencji pomiędzy wykonawcami. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy, nie można bowiem mówić o znaczących rozbieżnościach między wartością szacunkową przedmiotu zamówienia powiększonej o kwotę podatku VAT, a cenami złożonych ofert, czy też w szczególności pomiędzy cenami poszczególnych ofert. Co istotne Odwołujący w swej argumentacji główny ciężar położył na porównanie wybranych cen jednostkowych zaoferowanych przez konsorcjum M-Silnice z odpowiednimi cenami oferowanymi przez wybranych przez siebie wykonawców. Nie odniósł się on jednak w swej argumentacji w sposób szerszy do całkowitej ceny określonej przez to konsorcjum. Słusznie podnosił Zamawiający, iż Odwołujący nie podjął próby wykazania, że niemożliwym jest realizacja przedmiotu zamówienia za całkowitą cenę zaoferowaną przez konsorcjum M-Silnice. Nie przedstawił on bowiem żadnych dowodów mających potwierdzać, iż ta właśnie, globalna cena jest ceną nierealną, zagrażającą należytej realizacji roboty budowlanej. Tymczasem pojęcie rażąco niskiej ceny zawsze odnosić należy do całego przedmiotu zamówienia, nie zaś do wybranych jego elementów, jak uczynił to w rozpoznawanej sprawie Odwołujący. Jak to już zostało zaznaczone, cały wywód przez niego przeprowadzony (w tym także dowody, na które się powoływał) miał na celu wykazanie, iż wybrane ceny jednostkowe

(około 35 spośród, jak twierdził Zamawiający 3500 wszystkich – Odwołujący nie kwestionował tak określonych liczb, zaznaczał jedynie wagę wyceny przywoływanych przez niego pozycji kosztorysów oraz ich procentowy udział w całkowitej cenie oferty) są rażąco zaniżone, co przesądzać miało o słuszności podnoszonych przez niego zarzutów.

Oczywistym jest, że każdy z wykonawców, sporządzając kosztorysy ofertowe, zależnie od posiadanego potencjału oraz własnych możliwości, odmiennie od innych uczestników postępowania kalkulował poszczególne stawki jednostkowe za realizację każdej ze składowych przedmiotu zamówienia. Co istotne, jak to już zostało ustalone, Odwołujący nie podnosił na etapie odwołania zarzutów niezgodności treści oferty z treścią SIWZ, w zakresie sposobu kalkulacji poszczególnych pozycji kosztorysowych, czy też błędów w obliczeniu ceny. Nie twierdził też, że zaniżone zostały ceny wszystkich prac objętych zamówieniem. Nie można zatem przyjąć, że wykazał, iż suma wartości wszystkich pozycji kosztorysów złożonych przez konsorcjum M-Silnice nie pozwoli temu wykonawcy na osiągnięcie zysku w zamian za realizację całego przedmiotu zamówienia. Niezależnie bowiem od kalkulacji poszczególnych pozycji, w kontekście pojęcia rażąco niskiej ceny, istotną jest, w rozpoznawanym przypadku, jedynie całkowita cena oferty. Pogląd ten znajduje odzwierciedlenie w dotychczasowym orzecznictwie Izby, jak i w doktrynie. Co istotne, nie był on, co do zasady, kwestionowany też przez Odwołującego – wywodził on bowiem jedynie, iż przywoływane przez niego ceny jednostkowe, w sposób zbyt mocny, by nie uznać jej za rażąco niską, oddziałują na całkowitą cenę oferty konsorcjum M-Silnice. Podkreślenia wymaga również fakt, iż Odwołujący nie podważył twierdzeń Zamawiającego, zgodnie z którymi konsorcjum M-Silnice w wybranych pozycjach kosztorysów ofertowych zaoferowało najwyższe spośród wszystkich wykonawców ceny jednostkowe. Świadczy to o przyjęciu przez to konsorcjum odmiennej, niż miało to miejsce w przypadku Odwołującego, czy innych przywoływanych przez niego wykonawców, polityki cenowej. Dokonanie własnej kalkulacji ceny ofertowej jest bowiem nie tylko prawem, ale wręcz obowiązkiem każdego z wykonawców. Brak w przepisach ustawy Pzp norm nakazujących osiągnięcie zysku w każdej z pozycji kosztorysu. Dlatego też, nawet gdyby poszczególne ceny jednostkowe, czy też poszczególne elementy oferty odbiegały od cen rynkowych i były zaniżone w stosunku do kosztów świadczenia odpowiadających im prac, to okoliczność ta nie może jeszcze świadczyć o rażąco niskim poziomie całej oferty. Przepisy ustawy wymagają bowiem, aby pojęcie rażąco niskiej ceny odnosić do całego przedmiotu zamówienia, nie zaś do wybranych jego elementów. Stąd też niewłaściwym było porównywanie przez Odwołującego wybranych cen jednostkowych (relatywnie niewielkiego procenta całości), nie zaś skupienie się na wykazaniu, iż cena całkowita uniemożliwia realizację całego przedmiotu zamówienia w sposób odpowiadający wymaganiom Zamawiającego.

Dlatego też Izba uznała, iż Odwołujący nie przedstawił dowodów potwierdzających, że całkowita cena zaoferowana przez konsorcjum M-Silnice została w sposób znaczący zaniżona. Za dowody takie nie mogą zostać uznane te, które przedstawił Odwołujący – odnoszą się one bowiem, tak jak sformułowane przez niego twierdzenia, jedynie do wybranych cen jednostkowych. Miały, one zgodnie z zamiarem Odwołującego, wykazać rażące zaniżenie przywoływanych przez niego cen jednostkowych. Tymczasem okoliczność ta, jak to już zostało wyżej wskazane, jest nieistotna z punktu widzenia tak art. 89 ust. 1 pkt 4), jak i art. 90 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba uznała, iż nie zostało wykazane, aby Zamawiający naruszył art. 89 ust. 1 pkt 3) ustawy Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez konsorcjum M-Silnice, z uwagi na fakt, iż złożenie tej oferty stanowi naruszenia art. 15 ust.1 pkt 1 ustawy ZNK. Jak już zostało wskazane, Odwołujący nie dowiódł, iż cena powołanej oferty, jako całość została skalkulowana poniżej kwoty zapewniającej pokrycie kosztów realizacji całego przedmiotu zamówienia. Stąd też nie było, zdaniem Izby podstaw ku temu, aby stwierdzić zasadność tak postawionego zarzutu.

Mając powyższe na uwadze, Izba stwierdziła, iż nie zostało w toku postępowania odwoławczego wykazane również, aby Zamawiający naruszył inne przepisy ustawy Pzp, w szczególności art. 91 ust. 1 oraz art. 7 ust. 1 Pzp, poprzez uznanie za najkorzystniejszą oferty złożonej przez konsorcjum M-Silnice.

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba, działając na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, stosownie do wyniku postępowania, oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący: